

การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม¹

กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

Drought management in agricultural areas: A case study of Ban Tok

Sub-district, Mueang District, Phetchabun Province

อัจฉริยา พุดตรง²

ผศ.ดร.วีระยุทธ พรพจน์ธนาภา³

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม1กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไข ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดย ทำการศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่ของ ตำบลบ้านโตก หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 9 และ หมู่ที่ 11 อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เท่านั้น จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่ใช้ในการศึกษาจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 9 คน ใช้วิธีศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร ตำรา การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอนติดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาวิจัยทั้งหมด (คัดเลือกแบบเจาะจง) (Purposive sampling) และ โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ผลการศึกษา พบว่า การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ได้มีการจัดการภัยแล้งไว้จำนวน 3 ประเด็น ดังนี้ **ประเด็นที่ 1** การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1.) การวางแผน (Planning)การวางแผนการกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบวางแผน การจัดการ โดยการสำรวจพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แล้วนำมาพิจารณาว่า พื้นที่ใดที่สามารถช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนก่อนโดยพิจารณาจากแหล่งน้ำในพื้นที่ที่เกษตรกรขาดแคลนน้ำมากที่สุดเป็นอันดับแรก 2.) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดองค์กรการกำหนดตำแหน่งงาน ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร โดยทำแผนการดำเนินงาน ตั้งบุคลากรในการรับผิดชอบงานด้านต่างๆ

¹ บทความการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม1กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

² นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ อาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการค้นคว้าอิสระ

3.) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) เกี่ยวกับการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตกได้สั่งการให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก นำแผนการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาโดยจัดการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและหน่วยบรรเทาสาธารณภัยลงพื้นที่ช่วยเหลือ 4.) การประสานงาน (Coordination) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จะรับเรื่องจากนายองค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติงานตามแผนการแล้ว จึงได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย ลงพื้นที่ โดยการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มจากเดิมที่เคยมีบ่อบักน้ำให้นำรถขนน้ำเพื่อเติมน้ำให้กับเกษตรกรไว้บ่อบักน้ำของหมู่บ้าน โดยบ่อบักน้ำนี้มีการขุดสระไว้ในทุกหมู่บ้านอยู่แล้ว แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ทำการเกษตร ดังนั้น จึงได้จัดหาแหล่งน้ำใต้ดินเพื่อนำน้ำมาใช้โดยการขุดเจาะบ่อบาดาลซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งได้ 5.) การควบคุม (Controlling) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก เมื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน นายองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องคอยควบคุมการปฏิบัติทุกขั้นตอน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ เกษตรกรรม ของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า 1.) เกิดจากปัญหาของสภาพดิน ฟ้า อากาศ น้ำฝนที่ตกลงมาไม่สามารถกักเก็บไว้ได้เนื่องจากลักษณะที่ภูมิประเทศที่มีความลาดชัน ยังมีน้ำหล่อเลี้ยงธรรมชาติเล็กน้อย จากลำคลองที่เกิดจากร่องระหว่างภูเขาและจากการขุดคลอง แต่ไม่เพียงพอสำหรับความต้องการในการอุปโภคบริโภค 2.) ปัญหาเรื่องคนในท้องถิ่น ในเรื่องของความคิดเห็นไม่ตรงกันขาดความร่วมมือกันในชุมชน 3.) ปัญหาขาดบุคลากรในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ 4.) ปัญหาเรื่องพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่เป็นเขตป่าสงวนซึ่งการที่จะทำการขุดเจาะในพื้นที่จะต้องขออนุญาตก่อน ทำให้ล่าช้าไม่ทันการในการแก้ไขปัญหา และ**ประเด็นที่ 3** แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า 1.) ต้องจัดหาแหล่งน้ำเพิ่ม เช่น การเจาะบ่อบาดาลเพิ่ม เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ 2.) การขุดบ่อเพื่อกักเก็บน้ำบนดินไว้ใช้ในยามขาดแคลน กรณีเกิดภัยแล้งสามารถนำน้ำส่วนนี้ไปใช้ในการเกษตรได้ 3.) ส่งเสริมการปลูกพืชใช้น้ำน้อย การจัดระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เช่นการปลูกพืชอายุสั้น ผัก ถั่วเขียว เป็นต้น 4.) ส่งเสริมการทำความเข้าใจกับหน่วยงานและหมู่บ้าน ซึ่งการมาประชุมหรือร่วมงานสำคัญ ๆ การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนปัญหา อุปสรรค ความต้องการ เพื่อสามารถช่วยให้ความเข้าใจและร่วมมือแก้ไขปัญหาที่นั้นจนเกิดความสามัคคีขึ้นในชุมชน 5.) สนับสนุนจัดทำโครงสร้างการสร้างอ่างเก็บน้ำ การเสนอโครงการเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำ เป็นการแก้ไขปัญหาระยะยาวในอนาคต 6.) สรรหาและฝึกอบรมบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางเพิ่มในการเชี่ยวชาญด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ : การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

Abstract

A study of Managing drought problems in agricultural areas. Case study: Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province. The objectives are to 1.) Study the management of drought problems in the agricultural areas of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province. 2.) To study problems and obstacles in management. Drought problems in the agricultural area of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province 3.) To study solutions. Drought problems in the agricultural area of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province. The study was conducted only in the area of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province only. The number of sample groups used in the study of drought management in agricultural areas, case study, subdistrict. Ban Tok, Mueang District, Phetchabun Province Using a qualitative data study method, documents, textbooks, and in-depth interviews were conducted. The researcher will collect data by himself at every step. When contacting and coordinating with key informants used in the research study, a total of 6 people were used using the purposive selection method. and 3 farmers using the random sampling method. Total of 9 people

The results of the study found that the management of drought problems in agricultural areas of the Ban Tok Subdistrict Administrative Organization Drought management has been done. Issue 1: Drought management has 5 steps: 1.) Planning. Ban Tok Subdistrict Administrative Organization An operational plan or way to carry out the work has been established from the beginning until the end of the plan. 2.) Organization Ban Tok Subdistrict Administrative Organization has defined job positions, duties, and responsibilities. as well as the number of people To cover all work processes. 3.) Commanding and giving orders. regarding the management of drought problems in agricultural areas, Ban Tok Subdistrict, President of Ban Tok Subdistrict Administrative Organization Has ordered the Permanent Secretary of Ban Tok Subdistrict Administrative Organization Lead a work plan to solve problems by arranging the division of duties. responsibility Related duty personnel and relief units Disasters go to the area to help. 4.) Coordination in managing drought problems of Ban Tok Subdistrict Administrative Organization Permanent Secretary of Ban Tok Subdistrict Administrative Organization Will receive matters from the president of the subdistrict administrative organization. In carrying out the work according to the plan Therefore, we have coordinated with the operating

staff. Disaster relief officer Visited the area by procuring additional water sources from what already had some water reservoirs, but it was still insufficient for use in agriculture. 5.) Control in managing drought problems of Ban Tok Subdistrict Administrative Organization When carrying out work according to the specified framework Both in terms of time frame Operating standards Work process President of the Subdistrict Administrative Organization Must control every step of the operation. to coordinating all parties to ensure smoothness.

Issue 2: Problems and obstacles of management. Drought problems in the agricultural area of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province were found to be 1.) Caused by problems with the weather conditions. 2.) Problems with local people. 3.) Problem of lack of personnel in local government organizations. 4.) Problem of space. And the third issue is guidelines for solving problems and obstacles in managing drought problems in agricultural areas, a case study of Ban Tok Subdistrict, Mueang District, Phetchabun Province. These are as follows: 1.) Finding additional water sources, such as drilling additional artesian wells in order to Help solve the water shortage problem. 2.) Digging wells to store additional water for use in times of shortage. 3.) Promote growing crops that use less water. Organizing appropriate crop growing systems, such as growing short-lived crops. 4.) Promote understanding with agencies and villages. Must accept each other's opinions. Work together to strengthen the community. 5.) Support the creation of a project to build a reservoir. To solve long-term problems in the future 6.) Recruit and train additional personnel with specialized skills in the use of materials and equipment in operations. Including the case coordinator Including coordination between various departments, these personnel must have knowledge The ability to answer the problems of farmers in areas experiencing drought problems and the readiness of personnel to urgently reach the area, even in remote areas where assistance is difficult, is required.

Keywords : Drought management in agricultural areas : A case study of Ban Tok Sub-district, Mueang District, Phetchabun Province

บทนำ

ในปัจจุบันภัยแล้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ก็ถือเป็นปัญหาที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของประเทศและมีแนวโน้มที่อาจจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ประกอบการสถานการณ์เอลนีโญ ที่ส่งผลทำให้ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล หรือตกแต่มีปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรที่ต้องใช้น้ำเป็นหลักในการเพาะปลูก (จากข้อมูลของ GISTDA เกี่ยวกับปรากฏการณ์เอลนีโญในประเทศไทย, 2566) พบว่า หลายพื้นที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งแล้ว ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำขนาดเล็กคงเหลือในภาพรวมของประเทศน้อยกว่า 30% จำนวน 528 อำเภอ ขณะที่ปี 2565 เกิดปรากฏการณ์ลานีญา พบว่า ในปีนี้มีปริมาณฝนมาก ส่งผลให้ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำขนาดเล็กคงเหลือในภาพรวมของประเทศ ที่มีน้อยกว่า 30% มี 403 อำเภอ แม้จะไม่ส่งผลชัดเจนมากเหมือนปี 2561 แต่สถานการณ์เริ่มเข้าใกล้ไปทุกขณะ แหล่งน้ำหลายแห่งเริ่มต้นเงินแห้งขอด นั่นเป็นสัญญาณว่า เกษตรกรในหลายพื้นที่เริ่มได้รับผลกระทบแล้ว ส่งผล ทำให้การกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำขนาดใหญ่กักเก็บน้ำได้ไม่เต็มขีดความสามารถจึงนำไปสู่ความเสียหายในภาคการเกษตรและส่งผลในกว้างไปสู่เศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งด้านการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เมื่อภัยแล้งยังคงเกิดขึ้นทุกปี และเป็นปัญหาหลักของไทยเนื่องจากส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรม แหล่งน้ำจึงเป็นปัจจัยหลักที่จำเป็นต้องใช้ ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์เพื่อสร้างผลผลิตเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและเป็นอาหาร ของประเทศ ดังนั้น การอาศัยน้ำฝน ตามฤดูกาลอาจไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก หากกล่าวถึง ภัยแล้ง หรือภัยธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นในโลก ต่างส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้ภัยพิบัติทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย และพายุที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ ซึ่งภัยธรรมชาติที่เกิดจากการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานานเนื่องจากปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในสภาวะปกติ หรือฝนไม่ตกตามฤดูกาล จึงส่งผลให้ความชื้นในดิน ปริมาณน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำธรรมชาติลดลง จนกลายเป็นความแห้งแล้งที่สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตร ความแห้งแล้งที่เป็นภัยธรรมชาตินี้ก็มักเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยระดับความรุนแรงจะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เช่น ฝนทิ้งช่วง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล อากาศร้อนมากกว่าปกติ ส่วนภัยแล้งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ พฤติกรรมของมนุษย์ในการดำรงชีวิต เช่น การใช้น้ำอุปโภคบริโภคที่ไม่ประหยัด, การทำลายโอโซน เช่น การเผา การใช้น้ำมันเพื่อการสัญจร, การพัฒนาต่างๆในระบบอุตสาหกรรม เกิดมลพิษ อุณหภูมิสูงขึ้นทำให้เกิดภาวะเรือนกระจก, การถางป่าเพื่อเพาะปลูก การบุกปลูกป่า การตัดไม้ทำลายป่า เพื่อใช้เป็นที่ดินทำกิน หรือการเพาะปลูกพืชที่มีความถี่เกินไปและขาดการวางแผนการสร้างแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ เป็นต้น ซึ่งการขาดแคลนน้ำ และสภาวะความแห้งแล้ง สร้างความเสียหายโดยตรงต่อพืชพรรณในธรรมชาติ และพืชผลทางการเกษตร ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงอยู่ของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ ภาวะการขาดแคลนน้ำ ทำให้เกิดการเจ็บป่วยล้มตายของทั้งพืชและสัตว์ที่นำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Loss) และปัญหาต่าง ๆ ในสังคมของมนุษย์ ทั้งคุณภาพชีวิต ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เช่น ความอดอยาก หรือความเปลี่ยนแปลงของแหล่งน้ำธรรมชาติที่สามารถสร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศในระยะ

ยาว ดังนั้นทุกฝ่ายจึงต้องร่วมมือดำเนินการแก้ไขปัญหาภัยแล้งอย่างยั่งยืน โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างธรรมชาติและการพัฒนาด้วย (ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ, 2012)

ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร มีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก, 2566) พื้นที่ของตำบลนี้จะทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน และส่วนมากเป็นนาข้าวและพืชไร่เกษตรกรยังคงทำการเพาะปลูกได้ปีละครั้งในช่วงฤดูฝนเท่านั้น และยังคงเสี่ยงกับสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ของ ดิน ฟ้า อากาศ เป็นผลทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ได้คุณภาพตามต้องการและหลังการทำเกษตรช่วงฤดูเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จแล้ว เกษตรกรก็หันไปประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำให้พื้นที่การเกษตรปล่อยทิ้งร้าง เพื่อรอฤดูฝนในปีต่อไป ในทางกลับกันหากนำพื้นที่การเกษตรที่ปล่อยทิ้งร้างมาปลูกพืชผัก แทนการทำนาปลังในช่วงฤดูแล้ง และสามารถนำผลผลิตมาบริโภคในครัวเรือนได้แต่ยังคงมีความเสี่ยงด้านปริมาณน้ำที่อาจไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกที่จะส่งผลให้ผลผลิตได้รับความเสียหายตามไปด้วย ดังนั้นหน่วยงานทุกภาคส่วนจึงต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงที่เกิดปัญหาภัยแล้ง เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกร ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีแหล่งน้ำใช้ให้เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

ด้วยเหตุนี้เองผู้ศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการจัดการปัญหาภัยแล้ง พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการแก้ไข ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไข ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการประกอบการพิจารณาแนวทางในการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม วิธีการปฏิบัติ ขั้นตอน ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ และหน่วยงานสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ต่อไป
2. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ เกษตรกรรม ของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการประกอบการพิจารณา การ

จัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก มีปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง สาเหตุเกิดจากอะไร และส่งผลกระทบต่อบุคคลใดบ้าง และหน่วยงานสามารถได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหากับผู้เกี่ยวข้องร่วมกันต่อไป

3. ได้ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการประกอบการพิจารณา แนวทางแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมของ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพ

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของภัยแล้ง (Drought)

คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (2558) ได้ให้ความหมายของภัยแล้งว่า หมายถึง ภัยที่เกิดจากความแห้งแล้งของ ลม ฟ้า อากาศ อันเกิดจากการที่มีปริมาณฝนน้อยและฝนไม่ตกเป็นระยะเวลานานและครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ พืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ขาดน้ำไม่สามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติเกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางรุนแรงต่อประชาชนโดยภัยแล้งเกิดจากสาเหตุดังนี้

(1) ฝนแล้ง หมายถึง สภาวะที่มีฝนน้อยหรือไม่มีฝนเลยในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งตามปกติจะต้องมีฝน (ภาวะที่ปริมาณตกน้อยกว่าปกติหรือไม่ต้องตามฤดูกาล) โดยขึ้นอยู่กับสถานที่และฤดูกาล ณ ที่นั้น ๆ

(2) ฝนทิ้งช่วง หมายถึง ช่วงที่มีปริมาณฝนตกไม่ถึงวันละ 1 มิลลิเมตรติดต่อกันเกิน 15 วันในช่วงฤดูฝน เดือนที่มีโอกาสเกิดฝนทิ้งช่วงสูงสุดคือเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2551) ได้ให้ความหมาย ภัยแล้ง หมายถึง ความแห้งแล้งของสภาพ ดิน ฟ้า อากาศ อันเกิดจากที่มีฝนน้อยกว่าปกติหรือฝนมาตกต้องตามฤดูกาล เป็นระยะเวลานานกว่าปกติและครอบคลุมพื้นที่บริเวณกว้าง ทำให้เกิดการขาดแคลน น้ำดื่ม น้ำใช้ พืชพรรณต่างๆ ขาดน้ำ ทำให้ไม่เจริญเติบโตตามปกติเกิดความเสียหาย และความอดอยากทั่วไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2526) ได้ให้ความหมายของ ภัยแล้ง (Drought) อธิบายไว้ว่า หมายถึง สภาวะที่ปราศจากความชุ่มชื้น ปราศจากความสดชื่น เป็นสภาพแร้นแค้น ภัยแล้งเป็นภัยพิบัติตามธรรมชาติที่เกิดจากการมีน้ำไม่เพียงพอ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและต่อระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งพืชและสัตว์

แนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการ

ทฤษฎี POCCC ของ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) เป็นแนวคิดการบริหารจัดการเชิงปฏิบัติการที่คิดค้นขึ้นเพื่อรองรับการทำงานกับคนหมู่มาก แต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับขนาดองค์กร จำนวนคน และประเภทของธุรกิจด้วยเช่นกัน เพราะหลักการนี้มีความเป็นสากลที่ปรับใช้ได้กับทุกสายงานและสาขาอาชีพ ถึงแม้หลักการนี้จะเป็หลักการที่เกิดขึ้นมานานแล้วแต่หัวใจของหลักการบริหารจัดการนี้ยังคงมีประโยชน์และใช้ได้ดีสำหรับในยุคปัจจุบันด้วย ซึ่งหลายองค์กรก็ได้นำเอา POCCC ไปประยุกต์ใช้เป็นหลักการในการบริหารองค์กรของตนได้อย่างประสบความสำเร็จทีเดียวทฤษฎี POCCC และหน้าที่ทางด้าน

การจัดการ (Management Function) ทฤษฎี POCCC นั้นมาจากหน้าที่ 5 ประการ ที่ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) กำหนดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการองค์กร ในแต่ละหน้าที่นั้นต่างก็มีความสำคัญในตัวเอง ขณะเดียวกันก็มีการเชื่อมโยงและส่งผลในกันและกัน เพื่อให้การทำงานสมบูรณ์และประสบความสำเร็จอีกด้วย โดยรายละเอียดของหน้าที่ทั้ง 5 ประการ นั้นมีดังนี้

POCCC

P – Planning : การวางแผน

O – Organizing : การจัดองค์กร

C – Commanding : การบังคับบัญชาสั่งการ

C – Coordination : การประสานงาน

C – Controlling : การควบคุม

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วิลเลียม (Williams, 1971, P. 144 อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2544, หน้า 398) ได้ให้ทัศนะว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือความพยายามที่จะตัดสินความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากร ในหน่วยงานหนึ่ง และกระตุ้นบุคคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การจากแนวคิดนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีองค์การ โดยถือว่าความสามารถขององค์การ คือปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดย มีปัจจัยที่เด่นชัดคือ องค์การต้องมีความสามารถในการรวบรวมคนและ ทรัพยากรขององค์การให้มีเอกภาพและพยายามในการกระตุ้นบุคคลากรให้สามารถปฏิบัติงานเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

เพลสแมนและวิดาสกี (Pressman & Widavsky, 1973, อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์ 2544, หน้า 399) ได้กล่าวถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเรียบง่ายว่า การดำเนินงานให้ลุล่วงให้ประสบความสำเร็จให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิตและให้สมบูรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลกำลังปฏิบัติงานอยู่ และเป็นธรรมชาติของนโยบาย คุณลักษณะสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อาจจำแนกได้ ดังนี้

ประการแรก การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ประการที่สอง กระบวนการหลักในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์การกำหนดเป้าประสงค์ของนโยบายและการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์

ประการที่สาม การประเมินความสำเร็จเป็นการกำหนดกรอบในการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีความชัดเจน

ประการที่สี่ การแปลงความเป็นนามธรรมของเป้าประสงค์ไปสู่ความเป็นรูปธรรมที่มีความเฉพาะเจาะจง และสามารถนำไปปฏิบัติได้

ประการสุดท้าย การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับบุคลากรที่ร่วมรับผิดชอบจำนวนมาก ทั้งบุคลากรภายในหน่วยงานเดียวกัน และบุคลากรต่างหน่วยงานที่ต้องทำงานร่วมกัน

สรุป ได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการจัดการและประสานกิจกรรมโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคลเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินนโยบายขององค์กรที่ได้ กำหนดไว้ รวมทั้งกระบวนการยอมรับและแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 2562 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด “นายอำเภอ” หมายความว่า รวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย “ตำบล” หมายความว่า ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และในกรณีที่ ตำบลใดมีพื้นที่อยู่ทั้งในและนอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้หมายความถึงเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมาตรา 22 สภาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลตาม แผนงานโครงการและงบประมาณของสภาตำบล เสนอแนะส่วนราชการในการบริหารราชการและพัฒนา ตำบล ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และหน้าที่อื่นตามที่ กฎหมายกำหนดมาตรา 23 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย สภาตำบลอาจดำเนินกิจการภายในตำบล

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มี กฎหมายจัดตั้งมาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการ จัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

พระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. 2520 นี้ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขตาม พ.ร.บ.แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545) และพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 94 ตอนที่ 69 ลงวันที่ 28กรกฎาคม 2520 โดยในมาตรา 2 ได้กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นนี้

ทงศักดิ์ วิงวอน (2552 หน้า 68) ศึกษามาตรการการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ด้านความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ คือ ขาดแคลนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ขาดแคลนงบประมาณและขาด

แคลนวัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่ล่าช้าและไม่ชัดเจน ด้านความคิดเห็นของชาวบ้านพบว่าสภาพการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ที่ประสบปัญหาภัยแล้งส่วนมากเป็นหุบเขาและเส้นทางทุรกันดารยากต่อการขนส่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ความล่าช้าของระบบราชการในการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือประชาชนที่มีขั้นตอนซับซ้อนโดยเฉพาะเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาภัยแล้งของประชาชนในพื้นที่รวมทั้งไม่มีการบูรณาการความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ หน่วยงานเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชาวบ้านผู้ประสบปัญหาภัยแล้ง

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษาจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 9 คน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก	จำนวน 1 คน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก	จำนวน 1 คน
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข	จำนวน 1 คน
กำนันตำบลบ้านโตก	จำนวน 1 คน
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1, หมู่ 9, หมู่ 11	จำนวน 3 คน
เกษตรกรที่ทำการเกษตร	จำนวน 2 คน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น มีดังนี้

ประเด็นที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชื่อ สกุล เพศ อายุ

อาชีพ ตำแหน่ง สังกัด มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด ให้เลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ

ประเด็นที่ 2 การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดตามประเด็นการสัมภาษณ์ จำนวน 3 ข้อ

ประเด็นที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดตามประเด็นการสัมภาษณ์ จำนวน 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ศึกษาข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการอธิบายข้อค้นพบที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวโดยใช้แบบสัมภาษณ์ การบรรยายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย บรรยายต่อเนื่องแบบพรรณนาโวหาร (Descriptive) ให้เชื่อมโยง มีเหตุผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดในการวิจัย และเพื่อตอบคำถามการวิจัยในเรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีการศึกษาไว้จำนวน 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม มี 5 ขั้นตอน คือ 1.) การวางแผน (Planning) การกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบวางแผน 2.) การจัดองค์กร (Organizing) เกี่ยวกับการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตกได้มี การกำหนดตำแหน่งงาน ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ 3.) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) เกี่ยวกับการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จึงได้สั่งการให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก นำแผนการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาโดยจัดการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและหน่วยบรรเทาสาธารณภัยลงพื้นที่ช่วยเหลือ 4.) การประสานงาน(Coordination) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จะรับเรื่องจาก นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติงานตามแผนการแล้ว จึงได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยลงพื้นที่ โดยการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มจากที่เคยมีบ่อบักน้ำ แม้ว่านารถขนน้ำเพื่อนำเติมน้ำให้กับเกษตรกรไว้บ่อบักน้ำของหมู่บ้านที่มีการขุดสระไว้ในทุกหมู่บ้านอยู่แล้ว แต่ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ทำการเกษตร ดังนั้นจึงได้จัดหาแหล่งน้ำใต้ดินเพื่อนำน้ำมาใช้โดยการขุดเจาะบ่อบาดาลซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งได้ 5.) การควบคุม (Controlling) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก เมื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน นายกององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องคอยควบคุมการปฏิบัติทุกขั้นตอน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการ ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ เกษตรกรรม ของตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า 1.) เกิดจากปัญหาของสภาพดิน ฟ้า อากาศ 2.) ปัญหาเรื่องคนในท้องถิ่น ไม่มีความเข้าใจกัน ไม่ยอมรับความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน 3.) ปัญหาขาดบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ 4.) ปัญหาเรื่องพื้นที่เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าสงวนจะเข้าทำอะไรจะต้องดำเนินการขออนุญาต และประเด็นที่ 3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม พบว่า 1.) ควรหาแหล่งน้ำเพิ่ม เช่น การเจาะบ่อบาดาลเพิ่ม เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคขาดแคลนน้ำ 2.) การขุดบ่อเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในยามขาดแคลน คือการขุดบ่อดินเพื่อรองรับน้ำการขุดสระเพื่อจัดเก็บน้ำ 3.) ส่งเสริมการปลูกพืชใช้น้ำน้อย การจัดระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เช่นการปลูกพืชอายุสั้นใช้น้ำน้อย ไม่ว่าจะ เป็น พืชตระกูลถั่ว ผักสวนครัว นอกจากจะช่วยให้ดินไม่แห้งแล้งยังสามารถนำผลมาบริโภคได้ 4.) ส่งเสริมการทำความเข้าใจกับหน่วยงานและหมู่บ้าน การมาประชุมหรือร่วมงานสำคัญ ๆ จะต้องรับฟังยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 5.) สนับสนุนจัดทำโครงสร้างการสร้างอ่างเก็บน้ำ การเสนอโครงการเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวในอนาคต 6.) สรรหาและฝึกอบรมบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางเพิ่มในการเชี่ยวชาญด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงผู้

ประสานงานรับเรื่องการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมามีความล่าช้าและไม่ชัดเจน โดยบุคลากรเหล่านี้ต้องมีความรู้ ความสามารถในการตอบปัญหาของเกษตรกรในพื้นที่ ที่ประสบปัญหาภัยแล้งและเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการเข้าถึงพื้นที่อย่างเร่งด่วนแม้ในทางทุรกันดารที่ยากต่อการเข้าช่วยเหลือ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม มีจำนวน 3 ประเด็น

ประเด็นที่ 1 การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ได้มีการกำหนด วางแผน นโยบาย การแก้ไขปัญหาภัยแล้งเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบซึ่งจากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ทางหน่วยงานจะมีการกำหนดภารกิจของการบริหารจัดการปัญหาภัยแล้ง โดยหน่วยงานที่รับนโยบายตามพระราชบัญญัติสภาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน และสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ ของ (องรี ฟาโยล (Henri Fayol)) ตามทฤษฎี POCCC นั้นมาจาก หน้าที่ 5 ประการ ที่ กำหนดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการองค์กร ในแต่ละหน้าที่นั้นต่างก็มีความสำคัญในตัวเอง ขณะเดียวกันก็มีการเชื่อมโยงและส่งผลในกันและกัน เพื่อให้การทำงานสมบูรณ์และประสบความสำเร็จอีกด้วย โดยรายละเอียดของหน้าที่ทั้ง 5 ประการคือ P – Planning : การวางแผน O – Organizing : การจัดองค์กร C – Commanding : การบังคับบัญชาสั่งการ C – Coordination : การประสานงาน C – Controlling ดังนี้

การวางแผน (Planning) การจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก เมื่อทราบสาเหตุการเกิดภัยแล้ง และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก นำโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จะร่วมกันกับกำนันผู้ใหญ่บ้านทั้ง 13 ตำบลแล้ววางแผนการรับมือกับภัยแล้งที่เกิดขึ้นแล้วจึงทำงานตามแผนที่วางไว้อย่างเป็นขั้นตอนเป็นระบบ รวมถึงการมีส่วนร่วม ซึ่งกลุ่มบุคคลในหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตกและภาคเกษตรกร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีบทบาทหน้าที่ มีแนวคิดหรือจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันหรือสอดคล้องกันเข้ามามีส่วนในการคิด การตัดสินใจและทำงาน กิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อให้สถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือปัจจัยอื่น คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น

การจัดองค์กร (Organizing) เกี่ยวกับการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตกได้มี การกำหนดตำแหน่งงาน ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร โดยทำแผนการดำเนินงาน ตั้งบุคคลกร ในการรับผิดชอบงานด้านต่างๆ ได้ไว้ชัดเจน เพื่เตรียมความพร้อมที่เข้าดำเนินการช่วยเหลือกรณีที่เกิดภัยแล้ง การจัดการภัยแล้ง

การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) เกี่ยวกับการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จึงได้สั่งการให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก นำแผนการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาโดยจัดการแบ่งหน้าที่ ความ

รับผิดชอบ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและหน่วยบรรเทาสาธารณภัยลงพื้นที่ช่วยเหลือ พร้อมทั้งรายงานสรุปพื้นที่ที่คาดว่าจะประสบภัยแล้งหรือเสียหายเพื่อประเมินความเสียหายและให้การช่วยเหลือกระบวนการจัดการปัญหาภัยแล้งคือ การทำงานตามแผนที่วางไว้อย่างเป็นขั้นตอนเป็นระบบเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และได้ประโยชน์ร่วมกัน

การประสานงาน (Coordination) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก จะรับเรื่องจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติงานตามแผนการแล้ว จึงได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย ลงพื้นที่ โดยการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มจากที่เคยมีบ่อพักน้ำ แม้ว่าให้นำรถขนน้ำเพื่อนำเติมน้ำให้กับเกษตรกรไว้บ่อพักน้ำของหมู่บ้าน ซึ่งมีการขุดสระไว้ในทุกหมู่บ้านอยู่แล้ว แต่ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ทำการเกษตร ดังนั้นจึงได้จัดหาแหล่งน้ำใต้ดินเพื่อนำน้ำมาใช้โดยการขุดเจาะบ่อบาดาลซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งได้

การควบคุม (Controlling) ในการจัดการปัญหาภัยแล้ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก เมื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องคอยควบคุมการปฏิบัติทุกขั้นตอน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น การควบคุมนี้จะรวมไปถึงการบริหารที่ไม่ใช่ทรัพยากรบุคคลอีกด้วย

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1. ปัญหาของสภาพดิน ฟ้า อากาศ เนื่องจาก น้ำฝนที่ตกลงมาไม่สามารถกักเก็บไว้ได้เนื่องจากลักษณะที่ภูมิประเทศที่มีความลาดชัน ยังมีน้ำหล่อเลี้ยงธรรมชาติเล็กน้อย จากลำคลองที่เกิดจากร่องระหว่างภูเขาและจากการขุดคลอง แต่ไม่เพียงพอสำหรับความต้องการในการอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการทำเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนในพื้นที่กล่าวได้ว่าในหน้าฝนมีน้ำมาก ไหลหลากแต่ไม่มีพื้นที่กักเก็บทำให้เกิดน้ำท่วมในส่วนพื้นที่ตำบลบ้านโตก ในหน้าแล้งขาดแคลนน้ำใช้ในด้านเกษตรมีปัญหาทางด้านกายภาพ คือ ปริมาณฝนตกน้อย เกิดภาวะฝนทิ้งช่วงติดต่อกันเป็นเวลานาน ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและไม่มีการกักเก็บน้ำในฤดูฝน

2. ปัญหาเรื่องคนในท้องถิ่น ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ในการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม คือเรื่องของคนในหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านและกำนันไม่ลงรอยกัน และต่างฝ่ายต่างมั่นใจในกำลังของฝ่ายตนเอง จึงไม่ร่วมมือกัน ส่วนตัวเกษตรกรเองก็ไม่ค่อยจะปรับความเห็นให้ไปในแนวทางเดียวกัน ต่างฝ่ายต่างถือความเห็นของตนเป็นใหญ่

3. ปัญหาขาดบุคลากรในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยังขาดบุคลากรอยู่จำนวนหนึ่ง ทั้งทางด้านปฏิบัติงานในการลงพื้นที่และผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ อีกทั้งบุคลากรที่จะต้องให้ความรู้กับเกษตรกรตำบลในการพัฒนาที่ดินการเกษตรในยามที่เกิดภัยแล้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วิงวอน (2552 หน้า 68) ศึกษามาตรการการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ด้านความคิดเห็น

ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ คือ ขาดแคลนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ขาดแคลนงบประมาณและขาดแคลนวัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่ล่าช้าและไม่ชัดเจน

4. ปัญหาเรื่องพื้นที่ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือในเรื่องของพื้นที่ที่ของเกษตรกร นี้ไม่ได้มีเอกสารสิทธิ์ทั้งหมด ก็จะเป็นพื้นที่ป่าสงวนการจะดำเนินการขุดเจาะ เข้าดำเนินการต่าง ๆ ต้องขออนุญาตก่อน ทำให้การแก้ไขเกิดความล่าช้า

ประเด็นที่ 3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

1. การหาแหล่งน้ำเพิ่ม เช่น การเจาะบ่อบาดาลเพิ่ม เพื่อช่วยแก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำซึ่งหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเกษตรกรในตำบลบ้านโตก

2. การขุดบ่อเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในยามขาดแคลน คือการขุดบ่อดินเพื่อรองรับน้ำการขุดสระเพื่อจัดเก็บน้ำ เป็นเป้าหมายของการขุดสระเพื่อการกักเก็บน้ำไว้สำหรับการทำเกษตรกรรมในพื้นที่ให้เพียงพอต่อปี

3. ส่งเสริมการปลูกพืชใช้น้ำน้อย การจัดระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เช่นการปลูกพืชอายุสั้นใช้น้ำน้อย และคัดเลือกพันธุ์พืชที่ทนแล้งเหมาะสมกับท้องถิ่น อีกทั้งยังช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ให้กับครัวเรือนในยามที่ไม่สามารถทำการเกษตรได้อีกด้วย

4. ส่งเสริมการทำความเข้าใจกับหน่วยงานและหมู่บ้าน การมาประชุมหรือร่วมงานสำคัญ ๆ จะต้องรับฟังยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หาแนวทางร่วมกันในการแก้ไขปัญหา ให้ชุมชนเกิดความรักสามัคคีกัน

5. สนับสนุนจัดทำโครงสร้างการสร้างอ่างเก็บน้ำ การเสนอโครงการเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวในอนาคต

6. สรรหาและฝึกอบรมบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางเพิ่มในการเชี่ยวชาญด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงผู้ประสานงานรับเรื่องการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมามีความล่าช้าและไม่ชัดเจน โดยบุคลากรเหล่านี้ต้องมีความรู้ ความสามารถในการตอบปัญหาของเกษตรกรในพื้นที่ ที่ประสบปัญหาภัยแล้งและเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการเข้าถึงพื้นที่อย่างเร่งด่วนแม้ในทางทฤษฎีที่ยากต่อการเข้าช่วยเหลือ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการปัญหาภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริม การให้ความรู้ และสนับสนุนการการปลูกพืชใช้น้ำน้อยจะช่วยให้เกษตรกรสามารถปลูกพืชผลทางการเกษตรต่อไปได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของเกษตรกร จะเป็นการปลูกในช่วงฤดูแล้ง หรือการปลูกพืชหลังนา ซึ่งพืชที่ใช้น้ำน้อยที่มีการแนะนำให้ปลูกหลังฤดู ทำนา มี

หลายชนิดที่มีศักยภาพ ทั้งในด้านการตลาด พี่ชบางชนิดช่วยในการปรับปรุงดินก่อนถึงการปลูกข้าวในฤดูถัดไป และการปลูกพืชผักอายุสั้นใช้เงินลงทุนต่อรุ่นต่ำ แต่สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้

2. หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุน ในการสร้างอ่างเก็บน้ำในตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแปรปรวนในอนาคตที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถแก้ไขปัญหากล้งแล้ง และป้องกันน้ำท่วม และนอกจากนี้ยังมีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1). ควรทำการศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตกเพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีผลการศึกษาเชิงลึกมากขึ้น และหลากหลายพื้นที่

2). การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ควรมีการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงสถิติที่เป็นตัวชี้วัดตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์และทดสอบระดับความเชื่อมั่นของข้อมูล

บรรณานุกรม

(1) บทความ

ไทย บัวหลวง ฝ่ายเชื้อ, รุ่งโรจน์ ฝ่ายเชื้อ, กนกพร คุ่มภัย และ พงศ์ไพบูลย์ ตูลา รัช. “ นวัตกรรม
สู้ภัยแล้ง – ตัวอย่างทางเลือกและทางรอดสำหรับ เกษตรกร” ในวารสารสิ่งแวดล้อม, ปีที่ 25
(ฉบับที่ 2).วันที่ 19 ตุลาคม 2566

(2) วิทยานิพนธ์

กรรณิกา ศรีจันทิ และนพพร พรหมรักษา .(2557).การประเมินความเสี่ยงต่อความแห้งแล้งในพื้นที่
จังหวัดกำแพงเพชรโดยการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. ภาควิชาวิทยาศาสตร์บัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

ชนากานต์ เสริมสุข.(2563) .มหาวิทยาลัยนครสวรรค์การศึกษาพื้นที่ประสบภัยแล้งทางการเกษตรในฤดูกาล
เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ กรณีศึกษา อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง.

บุญชุม เปี้ยแดง. (2526). ปฐพีวิทยา. ปทุมธานี : ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร ปทุมธานี.

ทองคำดี วิงวอน. (2551) การศึกษาเรื่องมาตรการการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยเขต 10 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต. คณะรัฐประศาสนศาสตร์: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมบัติ อารังธวงค์. (2554). การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. เอกสารการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์
อันดับที่ 56. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

(3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

http://ndwc.disaster.go.th/inner.ndwc-9.283/cms/menu_7525/

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ - National
Disaster Warning Center สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

<https://www.dcce.go.th>

กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

<https://www.bantok.net/>

องค์การบริการส่วนตำบล บ้านโตก สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

<http://legacy.orst.go.th/?p=13041>

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ราชบัณฑิตยสถาน. (2526). พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

บรรณานุกรม (ต่อ)

http://ndwc.disaster.go.th/inner.ndwc-9.283/cms/menu_7525/

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ - National Disaster Warning Center สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

<https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190626-poccc-henri-fayol/>

ทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และหลักการจัดการองค์กรสู่ความสำเร็จตามแนวคิดของ Henri Fayol /HREX.asia ,June 26, 2019 สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2566

http://ndwc.disaster.go.th/inner.ndwc-9.283/cms/menu_7525/

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ - National Disaster Warning Center สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2566

<https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/9/iid/207936> กรมประชาสัมพันธ์

22/08/2566 สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2566

(4) พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 2562 มาตรา 4

พระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(5) กฎหมาย

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(6) แผนงาน

แผนแม่บทการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (พ.ศ. 2566 – 2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์